NORAKSTS
Lieta Nr. A 42512509
A 2558-10/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2010.gada 29.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *L.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 12.novembra lēmuma Nr.3087 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 9.janvārī pieņemts *J.K.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 12.novembra lēmuma Nr.3087 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2008.gada 16.septembrī, plkst.8:29, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors (turpmāk – policijas inspektors) pieteicējam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.050/PB 686160 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk – CSN) 114.punkta prasību neievērošanu, proti, ka pieteicējs 2008.gada 26.septembrī, plkst.8:27, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses virzienā uz Dārzciema ielu, ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona" darbības zonā, ar ātrumu 54 km/h pie atļautā ātruma 20 km/h. Minimālais ātrums, atrēķinot pieļaujamo radara kļūdu- 53 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru Stalker - Dual Nr.95467.

Pārkāpuma vietā policijas inspektors saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta desmito daļu piemēroja pieteicējam naudas sodu 60 latu apmērā (turpmāk – Sākotnējais lēmums).

[2.2] 2008.gada 21.oktobrī atbildētājs saņēma pieteicēja iesniegumu ar lūgumu atcelt Sākotnējo lēmumu.

[2.3] Atbildētājs ar Lēmumu nolēma atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu, bet pieteicēja iesniegumu noraidīja.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka:

[3.1] Pieteicēju apturējis policijas inspektors un paskaidrojis, ka pieteicējs vadījis transportlīdzekli ar ātrumu 53 km/h, pie atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes Nr.528 „Dzīvojamā zona" darbības zonā. Pieteicējs nepiekrīt sastādītajam protokolam, jo vadot transportlīdzekli pa Rēzeknes ielu, viņš nav redzējis ceļa zīmi Nr.528 „Dzīvojamā zona". Pieteicējs no Zvārtavas ielas uzbrauca uz Rēzeknes ielu. Kā redzams no pieteikuma pievienotajām fotogrāfijām, izņemot zīmi Nr.206 „Dodiet ceļu", citu zīmju pirms uzbraukšanas uz Rēzeknes ielas nav. To, ka zīmes

Nr.528 „Dzīvojamā zona" uz Rēzeknes ielas uzstādītas no Ilūkstes ielas un Dārzciema ielas puses, pieteicējs nevarēja zināt. Līdz ar to pieteicējs nav izdarījis administratīvo pārkāpumu.

[3.2] Atbildētājs pieņemot Lēmumu nav ņēmis vērā pieteicēja 2008.gada 17.oktobra iesniegumā izklāstītos faktus un iesniegumam pievienotās fotogrāfijas. Kā arī pieņemot Lēmumu tika pārkāptas Administratīvā procesa likuma 81.panta 1. un 4.punkta prasības, proti, atbildētājs nav Lēmumā norādījis pieteicēja apstrīdēšanas pamatojuma atspēkojošus argumentus.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 30.janvārī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs pilnībā neatzīst pieteikumu un pamato to ar Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē 2009.gada 17.decembrī pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā izteiktajiem argumentiem. Uz tiesas sēdi 2010.gada 13.janvārī pieteicējs neieradās, par savu neierašanos tiesu informēja telefoniski, lietas izskatīšanu atlikt nelūdza.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem. Papildus paskaidroja, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, konstatē, ka pieteicējs informēts likumā noteiktā kārtībā par tiesas sēdes laiku un vietu, telefoniski tiesu informējis, ka uz tiesas sēdi neieradīsies, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, tādējādi atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta desmito daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts.

Savukārt administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, foto, video u.tml.).

Arī Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantā likumdevējs ir noteicis, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Ceļu policija konstatē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi un uzņemtais videomateriāls.

Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[8.1] 2008.gada 16.septembrī, plkst.8:29 policijas inspektors pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.050/PB 686160 par CSN 114.punkta prasību neievērošanu, proti, ka pieteicējs 2008.gada 26.septembrī, plkst.8:27, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Nissan Note, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa

Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses virzienā uz Dārzciema ielu, ceļa zīmes Nr.528 ,,Dzīvojamā zona" darbības zonā, ar ātrumu 54 km/h pie atļautā ātruma 20 km/h. Minimālais ātrums, atrēķinot pieļaujamo radara kļūdu - 53 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru Stalker – Dual Nr.95467. Par konstatēto pārkāpumu pieteicējam tika piemērots naudas sods 60 latu apmērā. (lietas lapa 21)

[8.2] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PB 6861602 pieteicējs iepazinās un parakstīja to, uz vietas rakstiskus paskaidrojumus un iebildumus nesniedza. (lietas lapa 21)

[8.3] Lietas materiāliem pievienots video ieraksts, kurā fiksēts brīdis, kad pieteicēja automašīna nogriezās uz Rēzeknes ielu, kā arī pieteicēja automašīnas Nissan Note, ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, fiksētais braukšanas ātrums.

[8.4] 2008.gada 17.oktobrī atbildētājs saņēma pieteicēja iesniegumu, kurā viņš norāda, ka neapstrīd policijas inspektora 2008.gada 16.septembrī fiksēto pieteicēja vadītās automašīnas ātrumu, tomēr norāda, ka vadot transportlīdzekli pa Rēzeknes ielu, viņš nav redzējis ceļa zīmi Nr.528 ,,Dzīvojamā zona".

Pieteicējs paskaidrojis, ka vadīja automašīnu pa Dārzciema ielu, šķērsoja Pildas ielu. Pie Dārzciema ielas nama Nr.53 nogriezās uz veikalu ,,BETA" no veikalam pieguļošās teritorijas izbrauca uz Pildas ielu, tālāk turpināja kustību pa Pildas ielu un krustojumā nogriezās uz Zvārtavas ielu. No Zvārtavas ielas uzbrauca uz Rēzeknes ielu, kur turpināja kustību pa Rēzeknes ielu Dārzciema ielas virzienā, līdz ar to pieteicējs nezināja, ka uz Rēzeknes ielas uzstādīta ceļa zīme Nr.528. To, ka viņš nebija pienācīgi informēts par uzstādītajām zīmēm, apstiprina pie pieteicēja iesnieguma pievienotās fotogrāfijas. Pieteicējs lūdz atcelt Sākotnējo lēmumu. (lietas lapa 6)

[8.5] Pieteicēja iesniegumam pievienotās fotogrāfijas par pie iebrauktuves lielveikala autostāvvietā, kā arī krustojumā ar Zvārtavas ielu izvietotajām ceļa zīmēm.

[8.6] Pieteicēja automašīnas braukšanas maršruta shēma. (lietas lapa 22)

[8.7] Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā verificēšanas sertifikāta Nr.E0555V08 kopija, ka radars Stalker–Dual Nr.95467 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu. Sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 11.jūnijam. (lietas lapa 24)

[9] Atbilstoši LAPK 272.pantam institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 16.septembrī, plkst.08:27, Rīgā, pieteicējs vadīja automašīnu pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā. Lietā nav strīda arī par to, ka Rēzeknes un Ilūkstes ielu krustojumā, virzienā uz Dārzciema ielu, uzstādīta 528.ceļa zīme ,,Dzīvojamā zona".

Ņemot vērā apstrīdēšanas iesniegumā, pieteikumā, kā arī pieteicēja tiesas sēdē norādīto, tiesa konstatē, ka lietā nav strīda arī par pieteicēja vadītās automašīnas fiksēto ātrumu 54 km/h (atrēķinot iespējo radara kļūdu – 53 km/h).

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs ar minēto transportlīdzekli izbrauca uz Rēzeknes ielas no Ilūkstes ielas, vai arī no Zvārtavas ielas, līdz ar to, vai pieteicēja braukšanas ceļā bija uzstādīta 528.ceļa zīme ,,Dzīvojamā zona" un vai viņam bija jāievēro šīs ceļa zīmes darbības zonā maksimāli pieļaujamais braukšanas ātrums – 20 km/h.

Tādējādi strīds ir par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{8}panta desmitās daļas.

[10] CSN 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās (..) 20 km/h.

Savukārt LAPK 149.^{8}panta desmitā daļa paredz atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā,

kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 līdz 40km/h un tas izdarīts dzīvojamā zonā.

Tādējādi, lai konstatētu, vai pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, jānoskaidro, vai pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, vai lietā ir pierādīts, ka pieteicējs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza no 31 km/h līdz 40 km/h, kā arī, vai pārkāpums ir izdarīts dzīvojamā zonā.

[11] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[12] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais tiesas secinājums ir pamatots uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[12.1] Lai konstatētu, vai pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, jānoskaidro, vai pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Ceļu policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām (tiesību norma norādīta redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī).

Savukārt šo mērierīču kontrole tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikuma 1.5.apakšpunktu, kurā noteikts, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces ir jāverificē ne retāk kā reizi gadā.

Saskaņā ar likuma „Par mērījumu vienotību" 12.2.pantu, radaru autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei verificēšanas periodiskums ir ne retāk kā reizi gadā, savukārt Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumi Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" paredz verificēšanas sertifikātus.

No minētās normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt ceļu policijai, tādējādi secināms, ka iestāde šajā gadījumā rīkojusies atbilstoši savai kompetencei.

Radars Stalker–Dual Nr.95467 saskaņā ar 2008.gada 12.jūnija verificēšanas sertifikātu (lietas lapa 24) transportlīdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja vadītās automašīnas ātrumu varēja kontrolēt ar pielietoto ātruma mērierīci – radaru Stalker–Dual Nr.95467.

[12.2] Pārbaudot, vai pieteicēja braukšanas ātrums fiksēts vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.528 „Dzīvojamā zona", tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēts, ka pieteicējs vadīja automašīnu pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses, Dārzciema ielas virzienā 528.ceļa zīmes darbības zonā.

No lietas materiāliem izriet, ka lietā nav strīda, ka Rēzeknes ielas sākumā pie nogriešanās no Ilūkstes ielas, ir uzstādīta 528.ceļa zīme „Dzīvojamā zona".

Tiesa konstatē, ka arī pieteicējs nenoliedz, ka vadījis automašīnu pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā, tomēr norāda, ka vietā, kur uzbraucis uz Rēzeknes ielu, nav uzstādīta 528.ceļa zīme, jo uz Rēzeknes ielu nogriezies no Zvārtavas ielas nevis no Ilūkstes ielas, kā to apgalvo atbildētājs.

2009.gada 17.decembra tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka lietai pievienoto video ierakstu ir noskatījies sava apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā iestādē, un pieteicēja ieskatā, minētais video ieraksts nesatur pierādījumus pieteicēja vainai (lietas lapa 39).

Noskatoties tiesas sēdē lietai pievienoto video ierakstu, tiesa konstatē, ka automašīna Nissan Note, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, uz ielu, kur atradās policijas dienesta automašīna – Rēzeknes ielu, veica labo pagriezienu no ielas, kas veido „T" veida krustojumu ar Rēzeknes ielu, un uz kuras ir intensīva divvirzienu satiksme. Pēc nogriešanās manevra veikšanas pieteicēja vadītā automašīna palielināja braukšanas ātrumu. Pieteicēja vadītās automašīnas ātrums tika fiksēts īsi pēc automašīnas nogriešanās uz Rēzeknes ielu, vēl neaizbraucot līdz pirmajai šķērsielai pirms kuras izbūvēts ātruma ierobežojošais valnis jeb „gulošais policists". Pieteicēja vadītā automašīna tika apturēta uzreiz aiz izbūvētā ātruma ierobežošanas vaļņa.

Izvērtējot minētajā video ierakstā redzamo kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka, lai arī nav zināms ielas, no kuras pieteicējs nogriezās, nosaukums, tomēr ņemot vērā transporta satiksmes intensitāti un šo transportlīdzekļu pārvietošanās ātrumu, iela ar intensīvu divvirzienu satiksmi viennozīmīgi ir Ilūkstes iela (lietas lapa 22), kur nogriežoties uz Rēzeknes ielu ir uzstādīta 528.ceļa zīme.

Ņemot vērā, ka video ierakstā ir redzams brīdis, kad pieteicēja automašīna krustojumā veic labo pagriezienu, tad, vadoties no pieteicēja paskaidrojumiem, video ierakstā būtu redzams Rēzeknes ielas krustojums ar Zvārtavas ielu, kas ir divu mazu dzīvojamās zonas ieliņu krustojums, ko arī apliecina pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas, kurās, pēc pieteicēja vārdiem, ir redzams Rēzeknes un Zvārtavas ielu krustojums. Taču video ierakstā viennozīmīgi ir redzams, kā pieteicēja vadītā automašīna veic labo pagriezienu no lielas, divvirzienu ielas ar ļoti intensīvu satiksmi, kura veido „T" veida krustojumu ar Rēzeknes ielu. Video ierakstā arī redzams, ka pieteicēja automašīna pēc nogriešanās uz Rēzeknes ielu palielina braukšanas ātrumu.

Turklāt tiesas ieskatā, arī lietā pievienotajā shēmā norādītais pieteicēja braukšanas maršruts, kurā nav uzstādītas ceļa zīmes 528.ceļa zīmes „Dzīvojamā zona", ir neloģisks un apšaubāms.

Tādējādi, tiesa negūst apstiprinājumu pieteicēja paskaidrojumiem, ka pieteicējs uz Rēzeknes ielu nogriezās no Zvārtavas ielas, bet iepriekš minētais kopumā, tiesas ieskatā, dod pamatu secināt, ka pieteicējs uz Rēzeknes ielu nogriezies tieši no Ilūkstes ielas.

Ievērojot minēto tiesa konkrētajā gadījumā augstāku ticamību piešķir administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajiem faktiskajiem apstākļiem pretēji pieteicēja pieteikumā un tiesas sēdē sniegtajā paskaidrojumā norādītajam argumentam.

Turklāt, lietā nav konstatēti fakti, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti aizturēt tieši pieteicēju, lai viņam sastādītu protokolu par administratīvo pārkāpumu. Kā arī nav konstatēti nekādi citi apstākļi, kas ļautu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un sniegto lietas apstākļu izklāstu. Savukārt pieteicēja neobjektivitāte apstākļu precīzā novērtēšanā skaidrojama ar vēlēšanos izvairīties no administratīvās atbildības.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu, ka pieteicēja pārkāpums fiksēts dzīvojamā zonā, kas ir apzīmēta ar Nr.528.ceļa zīmi.

[12.3] Pārbaudot, vai pieteicējs ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu dzīvojamā zonā no 31 km/h līdz 40 km/h, tiesa konstatē, ka pieteicējs jau savā apstrīdēšanas iesniegumā iestādē (lietas lapa 6) ir norādījis, ka neapstrīd viņa vadītās automašīnas fiksēto braukšanas ātrumu. Arī savos paskaidrojumos 2009.gada 17.decembra tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka neapstrīd, ka braucis ar ātrumu 54 km/h (lietas lapa 39).

Tādējādi, ņemot vērā iepriekš [12.1] konstatēto, tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, pieteicējs 528.ceļa zīmes darbības zonā, proti, dzīvojamā zonā, ir braucis ar ātrumu 54 km/h, tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 34 km/h.

[12.4] Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka 2008.gada 16.septembrī pulksten 8:27, Rīgā, pieteicējs vadīja automašīnu pa Rēzeknes ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā, ar minimālo ātrumu 53 km/h pie atļautajiem 20 km/h, ceļa zīmes Nr.528 darbības zonā.

Līdz ar to tiesa arī atzīst, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[13] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 149.[8]panta desmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona" transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu sešdesmit latu apmērā.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam par izdarīto pārkāpumu tika piemērots naudas sods 60 latu apmērā.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā, likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā atbildētājam vairs nebija jāizdara.

Tiesa identificē divus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Turklāt, ņemot vērā to, ka pieteicējs faktiski noliedz savu pārkāpumu, tiesa secina, ka persona neapzinās savu pārkāpumu.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa uzskata, ka atbildētāja Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai, tāpēc pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[14] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 149.[8]panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, tāpēc atbildētāja Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 12.novembra lēmumu Nr.3087 atstāt negrozītu, bet *J.K.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 12.novembra lēmuma Nr.3087 atcelšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2010.gada 29.janvārī.